

Ved en årlig produksjon av 20.000 m³ strøtorv målt i myren, vil arbeidslønn, motorbrensel, 5 % renter av maskinens innkjøpspris og 10 % amortisasjon komme på ca. kr. 1,— pr. m³. Disse oppgaver gjelder under forutsetning av at myren er stor nok og at den er noenlunde stubbefri.

Den 3. september i år ble maskinen demonstrert for en del interesserte ved Ullensaker Almennings torvstrøfabrikk på Jødalsmyren i Ullensaker og Nes herreder. Maskinen, som er innkjøpt av almenningen, arbeidet særdeles godt. Der hvor forholdene ligger til rette hva myr angår, må maskinen kunne sikre en lønnsom produksjon under normale drifts- og værforhold.

KULTURAVGIFTEN OG SKOGREISING PÅ DÅRLIGE MYRTYPER.

I et rundskriv av 27. juli d. å. har Landbruksdepartementet fastsatt et tillegg til regler om bruk av kultur- og investeringsavgift vedrørende grøfting av dårlig myr for senere gjødsling. Rundskrivet omhandler også støtte til grøfting og gjødsling på demonstrasjonsfelter. Vi gjengir de nye regler nedenfor i sin helhet:

«Under visse forutsetninger kan skogoppsynet samtykke i at innestående kultur- og investeringsavgift brukes til nygrøfting av ikke grøfteverdig myr eller til rensk og eventuelt supplering av gamle anlegg på slike myrtyper med sikte på senere gjødsling. Videre kan nevnte avgiftsmidler brukes til dekning av utgifter til grøfting og gjødsling på demonstrasjonsfelter. Bruk av avgiftene til foran nevnte formål kan bare skje på de vilkår og etter de retningslinjer som er anført nedenfor.

I. *Grøfting av dårlig myr for senere gjødsling.*

1. Når det i vedkommende skog ikke er andre og mer lønnsomme investeringsbehov som kan gjennomføres.
2. Arbeidet skal planlegges av herredsskogmesteren.

Det må påsees at tørrleggingen blir tilfredsstillende på felter som skal legges ut til gjødsling. I det sønnenfjelske i høyder til 300—400 m o. h. nyttes grøfteavstander på ca. 30 m og over nevnte høyde avstander på 20—25 m. I Trøndelag bør avstanden ikke være større enn 17—20 m. Feltene bør helst ligge noenlunde sentralt til med hensyn til vei og ikke høyere enn ca. 200 m under stedets barskoggrense. En regner med at skog kan reises på disse myrer ved riktig gjødsling.

Det norske skogforsøksvesen arbeider f. t. med spørsmålet om å finne frem til den mest rasjonelle gjødsling under ulike forhold. I løpet av ca. 5 år kan en ventelig gi visse holdepunkter. Før en kan gi generelle retningslinjer om gjødslingen, er det forutsetningen at feltene ikke skal gjødsles. En regner med at feltene trenger å ligge grøftet noen år, før det er tørrlagt. Videre kan en gå ut fra at på lavere liggende myrer i sønnenfjelske vil det komme inn små planter i løpet av denne tiden. Disse vil da straks nyttiggjøre seg gjødslingen, når denne senere utføres.

En regner med at reglene for bruk av kultur- og investeringsavgift til formål under I ikke blir aktuelle på Vestlandet og i distrikter nord for Helgeland.

II. Grøfting og gjødsling på demonstrasjonsfelter.

I hvert herredsskogmesterdistrikt er det anledning til å legge ut 1 eller 2 demonstrasjonsfelter som også kan gjødsles, helst påfølgende vår. En bør fortrinnsvis velge tidligere tørrlagte grøftfelter på dårlig myr, og grøftnettet bør settes i forsvarlig stand. Gjødslingen utføres så snart telen er gått om våren. Det nyttes 50—60 kg fullgjødsel pr. dekar eller bare halvparten med 2 års mellomrom.

III. Til de arbeider som er nevnt under punkt I og II foran vil det ikke bli gitt statsbidrag under kap. 667, post 3 i statsbudsjettet. Melding om utlegging av grøftfelter og demonstrasjonsfelter etter foranstående regler og retningslinjer sendes fylkesskogkontoret.

I årssammendraget føres torvmarkstypen inn på vanlig måte og i merknadsrubrikken settes en G (fremtidig gjødslingsfelt).

IV. Foranstående regler og retningslinjer trer i kraft straks og gjelder inntil videre.»

Den utvidelse av reglene for bruk av kultur- og investeringsavgiften som nå er vedtatt, tør bli en virkelig merkepel når det gjelder skogreising på dårlige myrtyper. Alle som er interessert i en rasjonell utnyttelse av våre betydelige myrvidder vil derfor ganske sikkert hilse de nye bestemmelser med glede.

Spørsmålet mer reising av skog på de utallige små og større, uproduktive myrfeltene, som ofte ligger vanskelig eller umulig til for annen utnyttelse, har vært litt av et problem som muligens vil kunne løses ved hjelp av grøfting med etterfølgende gjødsling. De relativt få forsøk som hittil er utført i vårt land med grøfting og gjødsling av dårlige myrtyper med tanke på skogreising, har stort sett gitt gode resultater. Sammenlikner vi med resultater fra andre land, kanskje først og fremst England, Skottland, Tyskland og Irland, har man lov til å være optimistisk.

Det er fremfor alt fosfatgjødning som har vist seg særlig virkningsfull når det gjelder skogreising på dårlige myrtyper ved de utenlandske forsøk. Ved hjelp av en sterk mekanisering av kultiveringsarbeidet er det lyktes å bringe utgiftene ved kultivering ned på et rimelig nivå. Dreneringen foretas gjerne mekanisk ved «pløyning» av dype furer på myrene med liten avstand. Plantingen foregår så i små furer på toppen av «plogveltene», og fosfatgjødningen tilsettes i furene. Det har på denne enkle måten vært mulig å gjøre skogreising på dårlige myrtyper til et økonomisk foretagende, vel å merke når man benytter treslag som passer. I Irland har man f. eks. på dårlige myrer, først og fremst lyng- og myrullmyrer, fortrinnsvis brukt strandfuru (*Pinus contorta*). På bedre myrtyper, bl. a. blåtopp- og sivmyrer, har sitkagran (*Picea sitchensis*) vært brukt med godt resultat.

I det hele er interessen for skogreising på dårlige myrtyper meget sterk for tiden i de fleste land hvor det finnes myrvidder av nevneverdig utstrekning. At interessen er betydelig også i vårt land, ikke bare blant de praktiske skogeiere, men også innen fagfolkenes krets, er sikkert nok. Dette skulle — riktignok på lang sikt — love godt for et gunstig resultat når det gjelder skogdyrking på myrer som tidligere har vært ansett for ubrukbare til dette formålet. *Aa. L.*

NORSKE 4H

LANDSLAGET FOR NORGES JORDBRUKSKLUBBER.

Jordbruksklubbene i Norge feirer i år 20 års jubileum. I enkelte andre land, spesielt U.S.A. hadde det da i noen år vært drevet et faglig klubarbeid blant jordbruksungdommen. En del fremsynte og interesserte menn også i vårt land innså betydningen av et slikt arbeide, og Landslaget for norske jordbruksklubber ble så stiftet. Jordbruksklubarbeidet i Norge har gjennomgått skiftende konjunkturer, men interessen er nå stigende, kanskje ikke minst blant de eldre.

For å markere milepelen er 1956 blitt kalt offensivåret i Landslaget eller Norske 4H, som er det nye navnet på organisasjonen. Målet er å utvide ungdomsflokken som gjennom 4H-arbeidet søker å dyktiggjøre seg for å dyrke og skjøtte Norges jord og skoger, hager og heimer. 4H-arbeidet skal hjelpe de unge til å bli dyktige yrkesutøvere og nyttige samfunnsborgere. Arbeidsoppgavene er mange, og hertil trengs de voksnes hjelp til veiledning og ledelse. Offensiven er først og fremst en appell til oss om å hjelpe.

I Norske 4H finnes medlemmer av to forskjellige kategorier. De aktive ungdommene er medlemmer hver gjennom sin lokale klubb. På den annen side bygges det på medlemskap av organisasjoner og selskaper som har interesse av jordbruksklubarbeidet. Det er disse som opprinnelig skaffet det økonomiske grunnlaget for arbeidet, og det er deres representanter som har staket opp retningslinjene og